

Vianočné obdobie — prvopiatkový týždeň, cyklus „A“

Oznamy:

- Upratovanie Hertník rodiny: Kseničová 43, Stachová 120, Paľšová 121, Stachurová 122
- Milodary: Zbierka na „Jasličky“ činila sumu v Hertníku 120 eur, v Bartošovciach 88 eur, spolu 208 eur. Pán Boh zaplat' za milodary!
- Prosím o zodpovedné vyrovnanie podlžností voči kostolu a farnosti za rok 2022. Osvedčuje sa prax odoslania peňazí na účet farnosti. Pán Boh zaplat'!
- Na Zjavenie Pána sa číta oznam o Veľkej noci. - Na prvý piatok sa pomodlíme pred modlitbou po prijímaní modlitbu na prvý piatok v mesiaci.
- Spovedanie 1/2 hod. pred sv. omšou. Podľa potreby aj po sv. omši. Prvopiatková spoveď nebude. Aj k chorým prídem až v prvopiatkovom týždni vo februári.
- Poďakovanie kurátorovi Rudolfovi Paľšovi za službu, ktorá mu končí 31.12.2022.

02.01.2023 Pondelok Svätých Bazila Veľkého a Gregora Nazianskeho, biskupov a učiteľov Cirkvi (spomienka)	16:30 17:45	Bartošovce (poďak., zdr., B. pož. pre Martu a rodinu - 65 rokov - č. 59) Hertník (+Bartolomej,+Ondrej,+Mária - č. 96)
03.01.2023 Utorok Utorok vo Vianočnom období alebo Najsvätejšieho mena Ježiš (ľubovoľná spomienka)	17:00	Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Máriu - 40 rokov - č. 35)
04.01.2023 Streda Streda vo Vianočnom období	17:30	Hertník (+Jozef Cigľar - 1. výr. - č. 208)
05.01.2023 <u>1. štvrtok v mes.</u> Štvrtok vo Vianočnom období	16:30 17:45	Bartošovce (+Božena Lazurová - 1. výr. - č. 188) Hertník (za RB - I./'23)
06.01.2023 <u>1. piatok v mes.</u> PRIKAZANÁ SLAV-NOST: Zjavenie Pána (slávnosť)	07:30 09:00 10:30	Hertník (za BBSJ - I./'23) Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Samuela - 20 rokov) Hertník (za veriacich) 14:00 pobožnosť!
Požehňavanie domov Hertník!		
07.01.2023 <u>1. sobota v mes.</u> Sobota po Zjavení Pána alebo Svätého Rajmunda z Peňafortu, kňaza (ľubovoľná spomienka) - Fatimská sobota!	07:00 08:00	Bartošovce (za RB - I./'23) - <i>fat. sobota bez kňaza!</i> Hertník (+Magdaléna,+rodičia - č. 130) - <i>fat. sobota s kňazom!</i>
08.01.2023 NEDEĽA Krst Krista Pána (sviatok) Končí sa „Obdobie cez rok“!	07:30 09:00 10:30	Hertník (za veriacich) Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Slavomíra - 50 rokov - č. 87) Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre Viktóriu - 15 rokov - č. 234) Požehňavanie domov Bartošovce! 14:00 hod. pobožnosť!

RÍMSKOKATOLÍCKA

JANUÁR 2023

CIRKEV
FARNOSŤ SV. KA-
TARÍNY
ALEXANDRIJSKEJ

Číslo 434

HerBartníček

Pod ochranou Matky Božej Márie

Pastieri nachádzajú „Máriu a Jozefa i dieťa uložené v jasliach“ (Lk 2,16). Jasličky sú pre pastierov radostným znamením: sú potvrdením toho, čo sa dozvedeli od anjela, sú miestom, kde nachádzajú Spasiteľa. A sú tiež dôkazom toho, že Boh je blízko nich: rodí sa v jasličkách, ktoré sú im dobre známe, ukazujúc, že je blízko a člen rodiny. No jasličky sú radostným znamením aj pre nás: Ježiš sa dotýka srdca, keď sa rodí maličký a chudobný, vzbudzuje v nás lásku namiesto obáv. Jasličky nám už vopred oznamujú, že sa pre nás stáva pokrmom. A jeho chudoba je dobrá novina pre všetkých, najmä pre toho, kto sa nachádza na okraji, pre odmietnutých, pre toho, s ktorým svet neráta. Boh prichádza tam: nijaký vyhradený jazdný pruh, ani len kolíska! Práve v tom je krása vidieť ho uloženého v jasličkách.

Ale pre Máriu, svätú Božiu Matku, to tak nebolo. Ona musela zvládnuť „pohoršenie nad jasličkami“, škandál jasličiek. Aj jej, ešte skôr ako pastierom, anjel slávnostne zvestoval slová o Dávidom tróne: „Počneš a porodíš syna a dáš mu meno Ježiš. On bude veľký a bude sa volať Synom Najvyššieho. Pán Boh mu dá trón jeho otca Dávida“ (Lk 1,31-32). No teraz – po tamtych slovách – ho musí uložiť do jasličiek pre zvieratá. Ako spojiť kráľovský trón s chudobnými jasličkami? Ako sklbiť slávu Najvyššieho s chudobou maštale? Pomyslime na neľahkú situáciu Božej Matky. Čo je pre matku ťažšie, než vidieť vlastné dieťa trpieť chudobou? Je to pocit skl'účenosti. Nemožno vyčítať Márii, ak sa azda sťažovala na celú tú neočakávanú bezútešnosť. Ale ona nestráca odvalu. Neopúšťa sa, ale zostáva v tichu. Vyberá si opačnú cestu ako je sťažovanie sa: „Mária“ – ako hovorí Evanjelium – „zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci a premýšľala o nich“ (Lk 2,19).

Je to iný spôsob postoja než mali pastieri či ľud. Oni rozprávajú všetkým o tom, čo videli: uprostred noci sa zjavil anjel, hovoril o Dieťati. A ľud, keď počul tieto slová, je zachvátený úžasom: slová a údiv. Mária sa však javí ako zamyslená. Zachováva a premýšľa v srdci.

Sú to dva odlišné prístupy, s ktorými sa môžeme stretnúť i v nás. Rozprávanie a údiv pastierov pripomína okolnosti začiatkov viery. Vtedy je všetko ľahké a priamočiare, panuje radosť z novosti Boha, ktorý vstupuje do života, prinášajúc do každého jeho aspektu atmosféru údivu. Avšak meditatívny prístup Márie je prejavom zrelej, dospelej viery, nie počiatkovej. Takej viery, ktorá sa nezrodila len teraz; viery, ktorá sa už stala životodarnou. Pretože duchovná plodnosť prichádza skrze skúšku.

Po pokoji v Nazarete a triumfálnych prísľuboch od anjela – teda po začiatkoch – sa Mária teraz nachádza v tmavej maštálke v Betleheme. Ale práve tam dáva Boha svetlu. A zatiaľ čo iní by sa pred pohoršením jasličiek mohli cítiť sklúčujúco, ona nie: uchováva si to a premýšľa. Zachováva premýšľajúc.

Naučme sa od Božej Matky tento prístup: zachovávať a premýšľať. Lebo aj nám sa stane, že budeme musieť prestať určité „pohoršenia nad jasličkami“. Prajeme si, aby všetko išlo dobre, no potom ako blesk z jasného neba príde nejaký neočakávaný problém. Vzniká bolestivý stret medzi očakávaniami a skutočnosťou. Deje sa to aj vo viere, keď je radosť z Evanjelia skúšaná nejakou ťažkou situáciou počas putovania. Ale dnes nás Božia Matka učí, ako z tohto stretu vyťažiť výhodu. Ukazuje nám, čo je nevyhnutné, čo je tou rovnou cestou vedúcou do cieľa, kríž bez ktorého nemožno vstať z mŕtvych. Je to ako bolestivý pôrod, ktorý dáva život zrelšej viere.

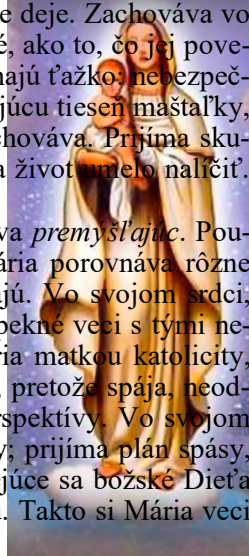
Ako uskutočniť tento krok, ako prekonať stret medzi ideálom a skutočnosťou? Práve robením toho, čo robí Mária: *zachovávaním a premýšľaním*. Mária predovšetkým zachováva v sebe, teda neodsúva od seba. Neodmieta to, čo sa práve deje. Zachováva vo svojom srdci každú vec, všetko to, čo videla a počula. Veci dobré, ako to, čo jej povedal anjel i to, čo jej zvestovali pastieri. Ale aj veci, ktoré sa prijímajú ťažko: nebezpečnú cestu, keď zostala tehotná ešte pred manželstvom, teraz zdrvivúcu tieseň maštálky, kde porodila. To, čo Mária robí, je toto: nerobí selekciu, ale zachováva. Prijíma skutočnosť tak ako prichádza, nepokúša sa kamuflovať, nepokúša sa život umelo nalíčiť. Uchováva si v srdci.

A potom je tu aj druhý prístup: ako si Mária uchováva? Uchováva *premyšľajúc*. Použitie sloveso v Evanjeliu evokuje prepájanie viacerých vecí: Mária porovnáva rôzne skúsenosti nachádzajúc medzi nimi skryté nitky, ktoré ich spájajú. Vo svojom srdci, vo svojej modlitbe uskutočňuje túto neobyčajnú operáciu: spája pekné veci s tými nepeknými; neodrží ich oddelene, ale ich spája. A pre toto je Mária matkou katolicity, môžeme s prihnutím reči povedať, že týmto je Mária katolíckou, pretože spája, neoddeľuje. A tak dochádza k pochopeniu plného zmyslu, Božej perspektívy. Vo svojom materskom srdci chápe, že sláva Najvyššieho pochádza z pokory; prijíma plán spásy, kvôli ktorej Boh musí spočinúť v jasličkách. Vidí krehké a chvejúce sa božské Dieťa a prijíma úžasné božské prepojenie medzi veľkosťou a malosťou. Takto si Mária veci uchováva, medituje.

Tento inkluzívny pohľad. A týmto inkluzívnym pohľadom prekonáva napätia zachovávaním a premýšľaním v srdci, je to pohľad matiek, ktoré v napätiach neoddeľujú, nesú si tie napätia a takto život rastie. Je to pohľad, ktorým mnohé matky objímajú situácie svojich detí. Je to pohľad konkrétny, ktorý sa nenechá ovládnuť sklúčenosťou, ktorý sa nenechá paralyzovať problémami, ale ich zasadí do širšieho horizontu. A Mária takto, v premýšľaní a uchovávaní až po Kalváriu, zachováva a medituje.

Vybavia sa nám v myslí tváre matiek, ktoré sa starajú o choré dieťa alebo dieťa v ťažkostiach. Koľko lásky je len v ich očiach, ktoré zatiaľ čo plačú dokážu rozdávať dôvody pre nádej! Ich pohľad je uvedomelý pohľad, bez ilúzií, alebo pohľad, ktorý smerujúc poza bolesť a problémy ponúka širšiu perspektívu, perspektívu starostlivosti, lásky, ktorý rodí nádej.

Toto robia matky: vedia prekonávať prekážky a konflikty, vedia šíriť pokoj. Tak sa im darí premieňať averzie na príležitosť k novému zrodu a na príležitosť k rastu. Robia to, lebo vedia zachovávať, matky vedia veci uchovať, vedia sklbiť dokopy nitky života, všetky. Potrebujeme ľudí schopných utkávať nitky spoločenstva, ktoré budú protiváhou k množstvu ostatných drôtov rozdelení. A toto matky dokážu.

Nový rok začína v znamení svätej Matky Božej, v znamení Matky. Materinský pohľad je cestou znovuzrodenia a rastu. Matky, ženy nepozierajú na svet, aby ho využili, ale aby mal svet život: pozerajú srdcom, dokážu spájať sny s realitou, vyhýbajú sa prúdom sterilného pragmatizmu a abstraktnosti. A Cirkev je matka, je takouto matkou; Cirkev je žena, je takouto ženou. Preto nemôžeme nájsť miesto ženy v Cirkvi bez toho, aby sa v ňom odzrkadľovalo toto srdce ženy-matky. Toto je miesto ženy v Cirkvi, to veľké miesto, z ktorého sa odvodzujú tie ďalšie konkrétnejšie, druhotnejšie.

Na začiatku nového roka sa vložíme pod ochranu tejto ženy, svätej Matky Božej, ktorá je našou matkou. Nech nám pomáha uchovávať si a premýšľať nad každou vecou bez toho, aby sme sa obávali skúšok, v radostnej nádeji, že Pán je verný a dokáže premeniť kríže na vzkriesenie. (Z homílie pápeža Františka)

Traja králi

Čo to boli za ľudia? Mudrci, mágovia, alebo králi? Môžeme sa pozastaviť len pri tejto otázke, a nenájdeť vysvetlenie. Lebo v skutočnosti sú to len druhoradé veci. Koľkí boli? Naozaj boli len traja? – Lebo sú tri dary. Možno ich bolo viac? To všetko sú len detaily.

Oveľa dôležitejšia je otázka, oveľa dôležitejšia je problém spojený s našim srdcom. Pre nás ide o vec dneška, je to evanjeliová výzva. Ide o problém odvahy.

V Jeruzaleme býva celý zástup mudrcov – zákonníkov. Sú Herodesovými poradcami a môžu poukázať na rôzne proroctvá a predpovede, že príde Mesiáš a že sa zjaví v Betleheme. Betlehem je desať kilometrov od Jeruzalema, na dosah ruky, dá sa tam prísť za hodinu... a žiadny z nich sa tam nevyberie. Mali predpoveď, možno presvedčenie... možno rozhodol strach pred Herodesom, možno pohodlnosť, a možno bolo ťažko uveriť tomu rozprávkovému príbehu.

A tu naraz prichádzajú niekoľkí muži, ktorí precestovali stovky (a možno aj tisíce) kilometrov, vedení duchovnou intuíciou, idú za hviezdou, prichádzajúcou na kráľovský dvor a vydesia celý Jeruzalem. Čo také neobyčajné bolo v tých mužoch, v ich postojoch, v ich otázke alebo v ich istote, v ich hľadaní, že vydesili celý Jeruzalem... celý Jeruzalem!

Ľišli do Betlehema, a v podstate nevideli ani vládcu nebeských zástupov, ani palác, ani pekne oblečeného kráľa. Uvideli dieťaťko, stajňu, seno, bábätko v rukách dievčaťa a jej mladého muža, ktorý sa o nich stará. Akú museli mať tí hľadajúci muži vieru, akú museli mať túžbu po Bohu, že odcestovali – ako by povedal pápež František – z gauča, z pohodlia, a začali hľadať, a začali vrtať, a začali sa vystavovať riziku. Sme my schopní, aby sme tak ako oni, zatúžili pozrieť sa do široka, odcestovať, aby sme nezostali, ako zástup mudrcov a Herodesových zákonníkov, na tom istom mieste, ponorení do vedy, ale už bez túžby hľadať, sústredení na seba, neregistrujúc dôležitú udalosť, ktorá sa koná, ktorá je možno príliš malá, príliš zanedbateľná, príliš rozprávková.

Boh sa zjavuje tým, ktorý majú vášeň hľadať ho. On vkladá do srdca takú odvalu, takú vášeň cestovateľa, ale iba v srdci tých, ktorí sú schopní zanechať seba, odcestovať, riskovať, iba v srdci nespokojných duchov... čo sa nezastavia, pokiaľ ho nenájdu.

Len aby každý z nás zatúžil dnes v srdci ako tí mudrci – odcestovať, stratiť, riskovať, prijať výzvu, neostávať na gauči. (karmelitáni)

